

Пісня про Гудермес

Дмитро Павличко

Ми вільні! Ні, нема чудес,
Ми любимо старе ярмо;
Душа скрипить, немов протез, —
З вогню нас кличе Гудермес,
Та рятувати — не йдемо!

Ми чесні! Ні, раби словес,
Давно навиклі до ганьби;
З нас вичавив московський прес
Ту кров, що має Гудермес,
Кров непокори й боротьби.

Христос воскрес! Ні, не воскрес,
Лежить скатований в труні,
І не зійде він до небес,
Допоки в небо Гудермесе
Не здійме крила кам'яні.

Співає дух! Ні, вие пес,
Упир сибірський, новий цар,
Та не замовкне скрегіт лез,
Допоки славний Гудермес
Не відомстить за смерть і згар!